

Erdoğan kazandı, Kılıçdaroğlu ve Bahçeli kaybetti

BİR

yerel seçim, hükümetin ve muhalefetin el ele vermesiyle bir genel seçime dönüştürüldü.

Ve sonucunu da bir önceki genel seçime benzer oy oranlarıyla almış bulunuyoruz.

Çıkan tabloya bakıp elbette **"O kazandı, bu kaybetti"** diye sevinenler olacaktır ama kazananın da kaybedenin de ürkmesi gereken bir tablo ile karşı karşıyayız.

Kimse kimseye saygı duymadığı, hatta çoğu zaman varlığına bile tahammül edemediği bir bölünmüş ülke!

Başbakan ve iktidar partisi izlediği seçim stratejisiyle bu açıdan başarılı, buna hiç kuşku yok.

Muhalefet ise deyim yerindeyse iktidarın estirdiği rüzgârın önünde savrulmak ve Başbakan'a laf yetiştirmekle uğraştığı için seçimi bir kez daha kaybetmiş bulunuyor.

Bir kez daha ortaya çıkıyor ki, aynı politikaları izleyerek, aynı sözleri söyleyerek muhalefetin alabileceği oy işte bu kadar!

Yeni şeyler söylemeleri, yeni politikalar ortaya koymaları gerekiyor ki kaç seçimidir takılıp kaldıkları oy oranlarının üzerine çıkabilsinler.

Bu seçim **Devlet Bahçeli**'nin kaybettiği kaçıncı seçim, sayısını hatırlamak zor!

Kemal Kılıçdaroğlu da Anayasa referandumunu bir kenara bırakacak olursak, ikinci kez kaybediyor.

Bizim siyasi geleneğimizde seçim kaybeden siyasi liderlerin koltuklarını gönül rızasıyla bıraktıklarına hiç rastlanmadı.

Onun için şimdi iki muhalefet liderinin de bu seçimi aslında kaybetmeyip, nasıl kazandıklarını anlatacaklarına tanık olacağız.

Kendilerini ve çok yakınlarındaki kişilerden başka kimi inandırabilecekler?

Bizim Siyasi Partiler Kanunumuz, partiyi bir kez ele geçirenin canı istediği kadar orada kalabilmesine olanak veriyor.

Bu nedenle kaybettikleri seçim nedeniyle parti içinde kendilerine karşı oluşabilecek tepkileri kolayca bertaraf edebilirler.

"Küçük olsun ama benim olsun" düşüncesine o partilerin üyeleri daha ne kadar tahammül edebilirler, parti içinde güçlü bir muhalefet rüzgârı yaratabilirler mi, göreceğiz.

Bu sonuçlar gösteriyor ki AKP sadece bu seçimi kazanmakla kalmadı, 2015'teki genel seçimi ve bu yaz yapılacak Cumhurbaşkanlığı seçimini de garanti altına aldı.

Ne kadar oy, rüşvetleri unutturacak?

17 Aralık Rüşvet ve Yolsuzluk Operasyonu, AKP tarafından **"hükümete karşı bir darbe"** olarak nitelendirildi.

Yolsuzluk soruşturması yürütmesi gereken hukuk zemininden kaydırıldı, siyasallaştırıldı ve yerel seçim de yolsuzluk iddialarına karşı bir referanduma dönüştürüldü.

"İddiaların cevabını sandık verecek" denildi ve dün de sandık başına gittik.

Ve AKP seçimi uzak ara kazandı.

Ortaya çıkıyor ki "yolsuzluk" iddiaları, "otoriterleşme" eğilimlerinin keskinleşmesi, seçmenin çok önemli bölümünü hiç etkilememiş.

Ama şu soruların yanıtı hâlâ yok:

Bu seçim yolsuzluk iddialarına karşı bir referandum ise yüzde 45'in üzerindeki bir oy halkın yolsuzluklar yapılmadığına inandığı sonucunu mu verecek?

Peki, yüzde 55'e yakın bir seçmen grubunun yolsuzluk iddialarına inandığı gerçeğini değiştirecek mi bu?

Halkın büyük çoğunluğunun yolsuzluk iddialarının doğruluğuna inandığı ama yolsuzlukla suçlananların yargılanamadıkları bir ülkede hükümet gerçekten "iktidar" olabilecek mi?

Ayakkabı kutularına doldurulmuş dolarları alınan bu oy aklayacak mı?

Yüzde şu kadar oy, bakanların aldıkları rüşvetleri buharlaştıracak mı?

Yüzde bu kadar oy, sıfırlana sıfırlana bitirilemeyen paraların evlerde istiflendiği gerçeğini unutturacak mı?

Dünyanın en büyük devesu!

SURİYE ile ilgili olarak Dışişleri'nde yapılan toplantı kaydının yayınlanması ile ilgili mahkeme yasağını duyuran RTÜK açıklaması şöyle başlıyor:

"Dışişleri Bakanlığı'nda yapıldığı iddia edilen Suriye konulu gizli toplantı!"

Eğer bu hâlâ bir "iddia" ise yayın yasağının anlamı nedir diye sormak gerekiyor tabii.

Ama biliyoruz ki bu bir "iddia" değil, dinlenen kişiler bizzat bunun doğru olduğunu söylüyorlar, Cumhurbaşkanı'ndan başlayıp, Başbakan'a kadar her düzeyde yetkili de toplantıyı inkâr etmiyor.

Ama RTÜK hâlâ "iddia" diyor. Neden acaba? Bu rezilliğe neden olanlar adına da utandırdığı için mi?

Mahkemenin, Suriye ile ilgili toplantının ses kaydını ya da çözümlerini yayınlamayı yasaklayan kararının kapsamı ise oldukça geniş.

Şu anda Türkiye'de ve dünyanın herhangi bir ülkesinde bu kayıtların içeriğini merak edip de öğrenememiş olan kimse kalmamış olmalı.

Bilmesi gereken herkes biliyor yani.

Ama mahkeme yine de içeriğin yayınlanmasını yasaklıyor. Anlamı olmayan, işe yaramayacak bir yasaklama bu.

Mahkeme bununla da kalmamış, konuyla ilgili haber ve röportajların yanı sıra **"eleştiriyi"** de yasaklıyor.

Anayasal bir hakkı, düşündüğünü açıklama hakkını askıya alıyor.

"Yeni Türkiye"de neler yaşayacağımızın ipuçlarından birisini daha böylece görmüş oluyoruz.

Tüm dünyanın bildiği, üzerine konuşabildiği bir konuyu bizim tartışmamız, üzerine söz söylememiz yasak!

Türkiye, kafasını kuma gömünce görünmeyeceğini sanan bir büyük devekuşuna dönüştürüldü, yasak kararının tek anlamı budur!